

Predmet C-410/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

2. rujna 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:Audiencia Provincial de A Coruña (Provincijski sud u A Corući,
Španjolska)**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

28. srpnja 2020.

Žalitelj:

Banco Santander, S. A.

Druga stranka u žalbenom postupku:

J.A.C.

M.C.P.R.

Predmet glavnog postupka

Žalba koju je podnijelo društvo Banco Santander S. A. (subjekt preuzimatelj spajanjem društva Banco Popular Español, S. A.) u kojoj se postavlja pitanje valjanosti ili utemeljenosti tužbe za poništenje zbog pogreške prilikom davanja suglasnosti u odnosu na stjecanje dionica koje je financijska institucija (u ovom slučaju društvo Banco Popular Español, S. A.) izdala i ponudila javnosti prilikom povećanja kapitala, kad je ulagatelj podnio tužbu nakon zaključenja postupka kojim prestaje postojati institucija izdavatelj u okviru kojeg je provedena amortizacija svih dionica u kojima je, prije prestanka postojanja, bio podijeljen temeljni kapital.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Dvojba koju sud iznosi odnosi se na usklađenost postupka poništenja iz članka 1300. španjolskog Códiga Civil (Građanski zakonik), pravnog sredstva

koje se podnosi radi dobivanja povrata novca uloženog u dionice koje je financijska institucija izdala prilikom javne ponude za upis dionica, s načelima prestanka postojanja financijske institucije utvrđenim Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014., a osobito s načelom u skladu s kojim dioničari snose gubitke.

Prethodna pitanja

1. Ako je, u okviru postupka kojim prestaje postojati financijska institucija, provedena amortizacija svih dionica u kojima je bio podijeljen temeljni kapital, treba li članak 34. stavak 1. točku (a), članak 53. stavke 1. i 3. i članak 60. stavak 2. točke (b) i (e) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. tumačiti na način da im se protivi to da oni koji su stekli svoje dionice nekoliko mjeseci prije pokretanja postupka kojim institucija prestaje postojati, prilikom povećanja kapitala na temelju javne ponude za upis dionica, mogu podnijeti zahtjeve za naknadu štete ili zahtjeve s istovrsnim učinkom koji se temelje na nepotpunim informacijama u prospektu izdanja protiv institucije izdavatelja ili institucije koja je rezultat naknadnog spajanja preuzimanjem?
2. U istom slučaju na koji se odnosi prvo pitanje, protivi li se članku 34. stavku 1. točki (a), članku 53. stavku 3. i članku 60. stavku 2. točki (b) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. to da se instituciji izdavatelju, ili instituciji koja je njezin univerzalni sljednik, na temelju sudskog postupka nalože obveze povrata protuvrijednosti upisanih dionica i plaćanja kamata, kao posljedica utvrđenja ništavosti, s retroaktivnim učincima (*ex tunc*), ugovora o upisu dionica, na temelju zahtjeva podnesenih nakon prestanka postojanja institucije?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 267. UFEU-a

Članak 34. stavak 1. točka (a), članak 53. stavci 1. i 3. i članak 60. stavak 2. točke (b) i (e) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća

Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ

Članci 18., 22. i 24. Uredbe (EU) br. 806/2014

Presuda Suda Europske unije (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013., predmet C-174/12 (EU:C:2013:856, t. 44. i 68.)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Zakon 11/2015 od 18. lipnja o oporavku i sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava)

Real Decreto Legislativo 4/2015, de 23 de octubre, que aprobó el Texto refundido de la Ley del Mercado de Valores (Kraljevska zakonodavna uredba 4/2015 od 23. listopada kojom se odobrava preinačeni tekst Zakona o tržištu vrijednosnih papira)

Članci 1300., 1301., 1303., 1307., 1309. i 1314. Građanskog zakonika

Treća točka obrazloženja i izreka Resolucióna del Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria de 7 de junio de 2017 (Odluka Fonda za uredno restrukturiranje banaka (FROB) od 7. lipnja 2017.; objavljena u nacionalnom Službenom listu 30. lipnja 2017.)

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Društvo Banco Popular Español, S. A. je u lipnju 2016. provelo povećanje kapitala na temelju javne ponude za upis dionica.
- 2 Bračni drugovi tužitelji, u svojstvu malih ulagatelja, uložili su 6890 eura u upis 5512 izdanih dionica.
- 3 Društvo Banco Popular Español, S. A. u posljednjem je tromjesečju 2016. provelo znatne ispravke vrijednosti svoje imovine te je za to porezno razdoblje zabilježilo gubitak od 3485 milijuna eura.
- 4 Društvo Banco Popular Español, S. A. je 3. travnja 2017. obavijestilo Comisión Nacional del Mercado de Valores (Državna komisija za tržište vrijednosnih papira (CNMV)), kao relevantnu činjenicu, da postoje određene nepravilnosti u godišnjem financijskom izvještaju za poslovnu godinu 2016., međutim, smatralo je da nemaju znatan utjecaj na godišnji financijski izvještaj za 2016. i da stoga ne opravdavaju izmjenu navedenog izvještaja.
- 5 Odluka o prestanku postojanja društva Banco Popular Español, S. A. donesena je 7. lipnja 2017. Provedena je amortizacija svih dionica u kojima je bio podijeljen temeljni kapital, bez protučinidbe.
- 6 Osobe J.A.C. i M.C.P.R., koje su zbog prestanka postojanja institucije i amortizacije dionica u cijelosti izgubile uloženi novac, u ožujku 2018. protiv društva Banco Popular Español, S. A. podnijele su tužbu u kojoj su zahtijevale da

se utvrdi ništavost ugovora o stjecanju dionica zbog pogreške prilikom davanja suglasnosti, jer su je dale na temelju računovodstvenih i imovinskih podataka poduzeća pruženih u prospektu izdanja na netočan i nepotpun način, ili zbog zlonamjernog postupanja koje se sastoji od krivotvorenja i namjernog prikrivanja relevantnih informacija o imovinskom položaju društva. U tužbi su zahtijevale da se tuženoj instituciji naloži da im isplati iznos od 6890 eura, uvećan za zakonske kamate dospjele od datuma plaćanja.

- 7 Društvo Banco Santander S. A. je u odgovoru na tu tužbu, među ostalim razlozima za protivljenje, tvrdilo da je postupak kojim prestaje postojati društvo Banco Popular Español, S. A. naložen i izvršen u skladu s odgovarajućim normativnim instrumentima, čiji je glavni cilj izbjeći da bilo kakva situacija financijske institucije u teškoćama utječe na sredstva poreznih obveznika, zbog čega se njima nalaže da gubitke snose dioničari i vjerovnici institucija. Načelo *bail-in* instrumenta znači da gubitke institucija u teškoćama prvo snose dioničari a zatim imatelji određenih financijskih instrumenata.
- 8 Presudom prvostupanjskog suda prihvaćena je tužba, stjecanje dionica proglašeno je ništavim zbog pogreške prilikom davanja suglasnosti te je naložen povrat uloženog novca, uvećanog za zakonske kamate.
- 9 Društvo Banco Santander S. A. pobijalo je presudu prvostupanjskog suda.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 10 Tužitelj u prvostupanjskom postupku i druga stranka u drugostupanjskom postupku ukratko je tvrdila da podnesena tužba za poništenje ne ovisi o prestanku postojanja društva Banco Popular Español, S. A. i njegovim učincima. Isto je tako tvrdila da iz sudske prakse Suda, uz upućivanje na presudu Suda od 19. prosinca 2013., predmet C-174/12, Alfred Hirman protiv Immofinanz AG, proizlazi mogućnost da se zbog pogreške prilikom davanja suglasnosti poništi ugovor o upisu dionica ako je navedena pogreška materijalna i ako je bila odlučujuća za davanje suglasnosti.
- 11 Društvo Banco Santander S. A., tuženik i žalitelj, ukratko tvrdi da se izravan odgovor na pitanje koje sud postavlja nalazi u španjolskom pravu, konkretno u Zakonu 11/2015 od 18. lipnja o oporavku i sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, kojim je u nacionalno pravo prenesena Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. Budući da se tužbom zahtijeva naknada štete, smatra da se njome nastoje izbjeći učinci prestanka postojanja, u skladu s kojima gubitke snose imatelji instrumenata kapitala na temelju kojih je proveden *bail-in*.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 12 Za rješavanje spora potrebno je razjasniti, kao prvo, može li se na istu neovisnost pravila Unije koja se odnose na odgovornost na temelju prospekta i relevantnih činjenica u odnosu na koje se tim pravilima nastoji zajamčiti nepovredivost temeljnog kapitala koja je utvrđena presudom Suda Europske unije (drugo vijeće) od 19. prosinca 2013., također pozvati radi zadržavanja istih postupaka, ili drugih drukčije prirode, ali s istovrsnim učinkom, poput postupaka za proglašenje pobojnosti zbog pogreške, u odnosu na načela i pravila iz Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014., osobito načelo u skladu s kojim dioničari snose gubitke i pravila kojima se uređuju konkretni učinci *bail-ina*, uz potpunu amortizaciju dioničara i drugih instrumenata kapitala.
- 13 Druga se dvojba osobito odnosi na postupak za proglašenje pobojnosti i djelomično na značenje i doseg iznimke od „već obračunatih obveza” na što se upućuje u članku 60. stavku 2. točki (b) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, jasno je da obveza povrata iznosa dionica koji je dioničar zatražio tek nakon pokretanja postupka kojim banka prestaje postojati ne može biti već obračunana obveza; međutim, ako je tužba za proglašenje pobojnosti dopuštena, činjenica da utvrđenje ništavosti ima retroaktivne učinke vratila bi tužiteljeve tražbine za koje traže povrat u stanje prije prestanka postojanja banke izdavateljice, zbog čega bi u konačnici prema ulagateljima u glavnom postupku trebalo postupati kao prema vjerovnicima banke, a ne dioničarima.

RADNI DOKUMENT